

Weekthema: Gezien worden door anderen en de Ander

Maandag

Eensgezind

Lezen: 1 Petrus 3: 8-12

Dat is het woord dat in de serie aansporingen als eerste valt. Na de vermaningen aan slaven, getrouwde vrouwen en getrouwde mannen, richt de apostel zich nu weer tot alle lezers. En het eerste wat hij namens zijn Zender doorgeeft is: 'Wees in de gemeente eensgezind.' Alle vermaningen die daarna volgen vallen hieronder. Eensgezindheid is klaarblijkelijk beslissend. Waarom? O, dat is helder. Zoals het bij de eerste christenen was is het nog steeds: de satan strooit het zaad van twist en tweedracht kwistig rond in de kring van Gods volk. Bovendien geldt voor onze tijd als extra argument dat in onze dagen het individualisme hoogtij viert. Alle reden dus om te beseffen hoe Góds Geest anders is. Die Geest werkt toe naar eenheid en eensgezindheid in de kring van broeders en zusters. En dat doet Hij vooral door te verbinden aan de Heere Jezus. Dan is eensgezindheid in de gemeente niet alleen een kwestie van gevoel. Of een belijdenis van de mond. Maar vooral een zaak van de daad; een eensgezindheid die uitkomt in daadwerkelijk meeleven en daadwerkelijke hulp. Je zegt misschien: 'Mooie woorden. Maar wat merk ik er van in de praktijk?' Zullen we de vraag eens omkeren? Wat merken anderen aan jou?

Dinsdag

Het spoor van de liefde

Lezen: Galaten 5: 13-15

Ook in onze tijd kom je mensen tegen die zeggen: 'De wet heeft afgedaan.' Daar hebben we sinds de komst van Christus niets meer mee te maken. Vrijheid, blijheid! Maar wat is dat een droevig misverstand. Het geloof in Christus maakt een zondaar vrij ván de vloek van de wet. Maar datzelfde geloof maakt ook vrij tót het doen van de wet. Echte christelijke vrijheid kan nooit een springplank zijn voor het leven 'naar het vlees', dus in zelfzucht. Het is beklagenswaardig, wanneer we een beroep op Christus niet anders doen dan alles laten cirkelen om onszelf. De vrijheid in Christus is geen lege, maar 'gevulde' vrijheid: het belang van de ander zoeken. Wanneer de Heilige Geest de liefde van God heeft uitgestort in mijn hart, wordt de liefde het alles beheersende gezichtspunt. Dan zetten we Gods wet niet opzij.

Het gebod is immers heilig, rechtvaardig en goed. In de wet zoals Christus die vervuld heeft voor de Zijnen, gat het om de liefde. Wie het belijdt: 'Ik zet mijn treden in Uw spoor', leert door de Geest in liefde wandelen in de weg van Gods geboden. De liefde is immers niet de vervanging van de wet, maar de vervulling ervan. Vanuit Christus wordt de wet voor mij de wet van de vrijheid (Jak. 1: 25). Kunt u instemmen met Psalm 119: 'Ik doe Uw geboden oprecht en welgezind; Uw liefdedienst heeft mij nog nooit verdrotten'?

Woensdag

Vanuit Christus gericht op de ander

Lezen: Filippenzen 2: 1-4

In onze tijd komt er (terecht) steeds meer aandacht voor de opdracht die de kerk heeft om het Evangelie door te geven. Paulus riep ons in dat verband op tot een waardige levensstijl. Maar de gemeente zal in de verdediging van het Evangelie alleen maar sterk kunnen staan, als ze onderling eensgezind is. Daar gaat het vandaag over. Ook in Filippi mankeerde er nogal het een en ander aan de onderlinge verhoudingen. Niet dat de liefde ontbrak, maar ze werd blijkbaar meer dan eens selectief toegepast. Nu doet de apostel een dringend beroep op wat de Filippenzen ontvangen hebben uit de volheid van Christus. Laat dát hen dringen tot eensgezindheid. Dat is niet hetzelfde als ongezonde eenvormigheid, waarbij je overal gelijk over moet denken. Maar uitgangspunt en doelstelling moeten gelijk zijn: vanuit de liefde van Christus gericht zijn op de ander. Dan verdwijnen zelfzucht en geldingsdrang, waar we van huis uit allemaal last van hebben. Ze maken plaats voor offerbereidheid en bescheidenheid. Zo leren om om te zien naar anderen en daarin onze naaste. Als dat je houding wordt, zou het er dan in menig gemeente niet heel anders uit komen te zien?

Donderdag

Beheerst door liefde

Lezen: Hebreeën 13: 1-6

In vers 28 van hoofdstuk 12 gaat het vooral om onze houding naar de Heere. In hoofdstuk 13 schetst de schrijver het christelijk leven met concrete voorbeelden. Hij spreekt over de liefde die alles in de kerk mag beheersen. Liefde voor elkaar en de vreemdeling. Liefde die blijkt uit

zorg voor gevangenen en mensen die mishandeld zijn. Seksualiteit en de omgang met ons geld en goed stipt de schrijver van Hebreëen ook aan. Al met al geeft hij aanwijzingen voor een heel aantal gebieden van ons leven. Wie de Bijbel kent, weet dat op dezelfde manier ook op andere plaatsen zo over deze dingen gesproken wordt. Het gevaar bestaat dan ook dat we denken het wel te weten. Een gedachte die misschien ook 's zondags tijdens de lezing van de Tien Woorden naar boven kan komen. Ik heb ze al zo vaak gehoord... Alleen, weten en doen, dat zijn twee verschillende dingen. De praktijk leert dat de liefde maar oh zo snel verdwijnt. Daarom zegt de schrijver van Hebreëen: laat de liefde toch blijven... en vergeet niet! Daarom toch maar weer herhalen.

Vrijdag

Verstreckende liefde

Lezen: 1 Thessalonicenzen 3: 11-13

Er zal misschien wel geen woord zijn dat zo vaak misbruikt wordt als juist het woordje 'liefde'. Dat kan ons misschien wel allergisch maken om het te gebruiken. In de brieven gebeurt het echter herhaaldelijk. Hoe kan het ook anders? Het Evangelie is de boodschap van Gods liefde voor verloren mensen. Wanneer de Heilige Geest die liefde in je hart uitstort, komt er ook wederliefde. Liefde tot de Heere en tot elkaar. Paulus bidt dat die liefde bij zijn lezers zal groeien; dat de Heere dat Zelf zal geven. Hij is immers de Bron van de liefde? Groeien, ook in de liefde, is noodzakelijk, stilstand is achteruitgang. Als er toename is betekent dat niet dat ik mezelf steeds geweldiger vind; wel dat ik steeds meer voor de ander overheb. Altijd weer is het najagen van eigen belang een sta-in-de-weg voor concreet liefde tonen aan de ander. Heb jij tijd voor die ander in de gemeente die een bezoekje goed kan gebruiken? Of ben je steeds in de weer met jezelf? Vanuit de binnenste cirkel van de liefde tot de ander en de gemeente is er een wijdere cirkel: liefde tot allen, zelfs tot vijanden. Hoever ging Christus Zelf niet? Zonder deze liefde ben ik niets en nergens. Alleen wanneer ik leef in deze liefde kan ik de toekomst van de Heere tegemoet gaan. Zó ver strekt de liefde zich uit.

Zaterdag

Elkaar aanvaarden

Lezen: Romeinen 15: 5-7

Zij die gelovig mogen leven uit Christus en Zijn verlossingswerk vormen een zeer gevarieerde gemeenschap. In meer dan één brief in het Nieuwe Testament komt bijvoorbeeld het verschil naar voren tussen christenen van Joodse afkomst en christenen uit de heidenen. In een kerkverband jou je kunnen denken aan de verschillen tussen 'gevestigde' gemeenten en zendingsgemeenten. Maar ook binnen de plaatselijke gemeente waar je bij hoort kunnen we verschillend tegen bepaalde dingen aankijken. Is dat erg? Nee. Als we ons maar laten leiden door wat de Heilige Geest in dit bijbelgedeelte tegen ons zegt: 'Aanvaard elkaar'. Niet met tegenzin, of omdat er anders zoveel ellende ontstaat, maar van harte. Er is namelijk een diepe basis voor: 'zoals ook Christus ons aanvaard heeft'. Weet je persoonlijk ook van dat laatste? 'zoals ik ben – U neemt mij aan om mij van zonde en schuld te ontslaan.' Wat ben je dan verwonderd. Dat Hij een zondaar als ik wil aanvaarden! Maar van daaruit kan ik dan ook mijn broeder aanvaarden. Dat betekent niet dat we alles moeten goedvinden wat de ander denkt en zegt en doet. De Schrift roept ons ook op elkaar te vermanen als dat nodig is. Maar dan wel vanuit dit vertrekpunt. In het spreken over verschillen (en dat moet soms) is het de toon die de muziek maakt. En het doel? Dat God aan zijn eer komt.

Zondag

De laatste stap

Lezen: Markus 12: 28-34

Vandaag gelukkig geen twistgesprek. Deze Schriftgeleerde begint wel met een testvraag. Jezus was immers in de tempel opgetreden alsof Hij daar heer en meester was! Deelt Hij wel werkelijk Israëls geloof in de éne God die niemand naast Zich wil? Maar als Jezus de goede belijdenis aflegt stemt deze man daar opgelucht en opgetogen mee in. Van harte God en de naaste liefhebben, daar komt het toch maar op aan. Veel mensen zeggen hem dat vandaag na! Maar waarom klinkt er dan in Jezus' positieve reactie toch ook reserve door? 'Niet ver van Gods rijk' betekent immers ook: u bent er nog niet! Maar als je van harte God en de naaste liefhebt ben je toch in Gods rijk? Jazeker! Maar – lééft deze broeder werkelijk in die volle liefde? En wij? In het licht van het liefdegebod met z'n diepgang, ontdekken we juist hoe wij geneigd zijn 'nee' te zeggen tegen God en de naaste. De stap die nodig is om in Gods rijk te komen is: dat we ons in geloof toevertrouwen aan Jezus. Hij gaf Zijn leven voor de schuld van onze liefdeloosheid. In Hem komt Gods liefde voor vijanden naar ons toe. En

alleen door Hem leren ook wij wat echt liefhebben is. Om daarin gezien te worden door de Ander.